

[Wihjelm]

byrder, misbruges her til noget, som ikke bare er formålsløst, men endda værre.

Socialdemokratiet kan ikke undskylde sig med, at der ikke var andre muligheder. Her er tale om, at socialdemokratiet har valgt side, og jeg synes, at statsministeren skylder befolkningen og først og fremmest sine egne vælgere og fagbevægelsens medlemmer at forklare hvorfor. Hvorfor valgte socialdemokratiet at opgive enhver oprydning i fradragsfiduserne, som der var tilbud om og mandater til, hvis socialdemokratiet havde villet, og det til et årligt provenu på adskillige milliarder kroner? Hvorfor valgte socialdemokratiet at opgive forsvaret for den offentlige sektor, som der ligeledes var tilbud om og mandater til? Hvorfor opgav socialdemokratiet at hente de godt 2 mia kr. årlig på ejendomsbeskatningen under en eller anden form, som der var tilbud om og mandater til? Hvorfor afviste den ethvert tilbud om en social omfordeling af pensionsmidlerne? Hvorfor afslog den mulighederne for at lade arbejdsgiverne bidrage til at betale den del af dagpengene, som udløses af deres misbrug af ordningen? Hvorfor afstod den fra ethvert forsøg på en egentlig og konstruktiv energipolitik, som ville skabe beskæftigelse, og som ville betyde varige besparelser både af valuta og af folks penge, uden at de skulle sidde og fryse?

Samtidig kunne de radikale passende forklare, hvorfor de konsekvent har gjort alt for, at disse muligheder ikke skulle få én chance.

Men socialdemokratiet i hvert fald skylder en forklaring for én gangs skyld på, hvorfor man så at sige på forhånd afviste og opgav enhver af disse muligheder.

Dette alternativ er, som vi altid har fremhævet, ikke en politik, der løser krisen, men det er jo omsider gået op for alle, at det gør forligene heller ikke. Det er der intet der gør.

Kom ikke endnu en gang med påstanden om, at disse ting ville være småting i sammenligning. At der efterhånden ikke længere er tillid til det, fremgår af, at mange af jeres egne ved, at det er løgn. Alle de fagforeninger og fagforbund, som har gennemgået det såkaldte Bremmerprojekt, der i sit udgangspunkt har meget til fælles med VS' 4 år gamle energiforslag, og som har anbefalet det, ved, at det er løgn. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som for få uger siden henvendte

sig til regeringen for på ny at opfordre til, at der blev gjort noget alvorligt ved den sag, ved, at det er løgn. Det er ikke småting, der her er tale om.

Lad os som eksempel tage VS' 5 energiforslag fra 1976. De var ikke overdrevne, for rammerne var simpelt hen overtaget fra regeringens egen 1976-energiplan, fase 1. Var VS-forslagene blevet gennemført dengang, så havde det efter de konsekvensoplysninger, vi indhentede i de forskellige ministerier, betydet, at der i hvert af årene siden havde været beskæftigelse til 47.000 personer, og efter 4 år, dvs. nu, ville betalingsbalanceunderskuddet være formindsket med ca. 7 mia kr. Og dette var kun energipolitikken. Som sagt var der tilbud om og mandater også til en betydelig indsats mod fradragsfiduser og mod kapitalgevinster.

Socialdemokratiet har klart valgt at afvise sådanne alternative muligheder, og det til fordel for endnu et kriseforlig bestående af asociale og perspektivløse energiafgifter, offentlige besparelser, kapitaltilskud uden sikkerhed for beskæftigelse og en momsforhøjelse i tilgift, et forlig, som efter regeringens egne oplysninger – og de plejer ikke at være kritiske – vil forøge arbejdsløsheden med 50.000 på årsbasis.

Lad os for én gangs skyld få statsministerens forklaring på, at socialdemokratiet vælger på den måde. Og kom ikke endnu en gang med påstanden om de noksom bekendte partier, der vil alt eller intet, som bare venter på revolutionen, som ikke vil tage et ansvar, som kun vil være med, når der skal gives penge ud. Den tale, som samtlige socialdemokratiske ordførere i alle disse kriseår, hr. Kjeld Olesen, hr. Svend Auken, hr. Erling Olsen, hr. Hjortnæs og hr. Ole Espersen har lirt af, kan man ikke byde selv de mest autoritetstro socialdemokratiske vælgere efter den historie med renteaftalen. Kom der ikke andet ud af den, så kom der dog det ud af den. Lad os altså slippe for de sædvanlige primitive bortforklaringer. Fortæl for én gangs skyld rent ud, hvorfor I som socialdemokrater har valgt, som I faktisk har. Stå for én gangs skyld ved det, I gør, og fortæl grunden!

Det samme krav om en forklaring kan man med rette stille til LO-toppen for dens passive accept af dette angreb på medlemmernes interesser. Det er, som om dens mis-